

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 6Csr/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316893517
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Petříková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4316893517.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Martinou Petříkovou v spore žalobcu: B. E., nar. X.X.XXXX, bytom Z. P. XX, J., zast. Splnomocnenou zástupkyňou S. G., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. 35, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, v zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a určenie neplatnosti zmluvy o úvere, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok zo dňa 09.02.2016 sp.zn. RK-PC-1296/15-MK vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, Žilina zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1296/15-MK vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, Žilina a zároveň žiadala, aby súd určil neplatnosť zmluvy o úvere zo dňa 18.12.2012 č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom. Rovnako navrhla, aby súd odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. V podanej žalobe žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok zaviazal žalobkyňu na úhradu sumy 669,62 €, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania 0,425 % ročne z čiastkových úhrad a z konečnej žalovanej sumy od 19.11.2012 do zaplatenia a to až do dňa, kedy zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne sumu 360 €, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je dlžník povinný platiť iba úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 669,62 € do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie 31,80 €, trovy právneho zastúpenia 143,62 € a náklady spojené s mimosúdnyim vymáhaním pohľadávky 71,81 €. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje žalobkyňa rozhodcovskú zmluvu, k podpisu ktorej bola donútená, nebol jej vysvetlený jej účel, musela sa jej podriaďiť, ak chcela úver odstať, pričom poskytnutý úver považuje tiež za neplatný pre úžeru. Žalobkyňa si požičala 360 €, zaviazala sa vrátiť 810,18 € pri RPMN 69,75 €.

2. Žalovaný zaslal súdu písomné vyjadrenie zo dňa 2.8.2016 v ktorom namieta neexistenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne v súvislosti s podanou žalobou, ďalej uviedol, že rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, pričom jej existencia nebola podmienkou na uzavretie úverovej zmluvy a ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy s tým, že spĺňa všetky predpoklady, ktoré vyžaduje zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Okrem toho v

podanej žalobe žalobca opomína skutočnosť, že z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že uzavretie takejto zmluvy nie je podmienkou pre uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy. Z bodu 7 rozhodcovskej zmluvy tiež vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia a uplatnením takéhoto práva môže dlžník dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca tak mohol vlastným úkonom ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným, pričom rozhodcovská zmluva so žalobcom má individuálny charakter. Okrem toho z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by si žalobca obsah rozhodcovskej zmluvy neprečítal alebo nemal možnosť prečítať. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že rozhodcovská zmluva je neurčitá nakoľko neobsahuje špecifikáciu sporov na ktoré sa má vzťahovať je vecne nesprávne, a to z dôvodu, že v bode 3 rozhodcovskej zmluvy je presne identifikovaná zmluva o revolvingovom úvere na ktorú sa rozhodcovská zmluva vzťahuje. Je tak nepochybné, že rozhodcovská zmluva

6Csr/2/2016

odkazuje na zmluvu o revolvingovom úvere s tým, že predmetná zmluva je identifikovaná jednak účastníkmi vzťahu ako aj obsahom a predmetom tohto zmluvného vzťahu. Identifikátor zmluvného vzťahu prostredníctvom číselného označenia zabezpečuje identifikáciu zmluvného vzťahu. Predmetom spotrebiteľského rozhodcovského konania je spor medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy s tým, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, pričom takáto zmluva neobsahuje povinnosť postupovať výlučne prostredníctvom rozhodcovského konania pri riešení sporov. Konanie pred rozhodcovským súdom je tak alternatívne a nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. K výberu rozhodcu dochádza až pri podaní žaloby a tento výber robí strana, ktorá podáva žalobu a nie iba jedna zmluvná strana. Ochrana spotrebiteľa smeruje k tomu, aby zmluvné strany mali rovnakú možnosť a postavenie v rovnakej respektíve porovnateľnej situácii. Ak je v pozícii žalobcu spotrebiteľ tak potom on určuje formu rozhodovania sporu resp. vyberá rozhodcovský súd. Rozhodcovská zmluva tak výber spôsobu riešenia sporov zo zmluvy ako aj výber rozhodcu ponecháva na žalobcu a ak bude podávať žalobu spotrebiteľ tak bude v procesnej pozícii žalobcu a jemu bude patriť právo voľby medzi štátnym súdom a rozhodcovským konaním. Ak má však spotrebiteľ postavenie žalovaného ani v konaní pred štátnym súdom si nemôže zvoliť, na ktorý súd bude žaloba podaná alebo či bude podaná v rámci rozhodcovského konania. Žalovaný ďalej poukázal na fakt, že zákon č. 335/2014 vo viacerých ustanoveniach predpokladá, že výber spôsobu riešenia sporu prináleží žalobcovi, ktorým môže byť spotrebiteľ, ale aj veriteľ. Tvrdenie žalobcu o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka je tak v rozpore s takýmto ustanovením. Pokiaľ ide o postavenie spotrebiteľa vzhľadom na miesto rozhodcovského konania tak rozhodcovské konanie je ex lege v zásade písomné a takáto forma konania neznamena žiadny zásah do práv účastníkov nakoľko svoje argumenty môžu vždy uplatniť písomne. Žalobca mal tiež možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu nakoľko boli zverejnené v Obchodnom vestníku. V prípade ak by s pravidlami rozhodcovského konania žalovaný nesúhlasil mohol od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. Žalovaný ďalej uviedol, že popiera tvrdenie žalobcu o výške sankcií, pretože sa zaviedol osobitný režim maximálnej výšky sankcií, ktorý je obsiahnutý v nariadení vlády SR č. 87/1995 Z. z. a to v ustanovení § 3a ods. 1 s tým, že maximálna výška sankcií za omeškanie tak predstavovala v danom prípade 15,75% ročne, pričom žalovaný si uplatňoval v rozhodcovskom konaní zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne /ide o 14,6% ročne/, a preto maximálne povolená výška zmluvných sankcií nemohla byť prekročená. Z uvedených dôvodov žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

3. Súd na nariadenom pojednávaní a vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

6Csr/2/2016

4. Žalobkyňa ako dlžník požiadala dňa 23.8.2012 žiadosťou obsiahnutou v bode 5 zmluvy, ktorá má formulárový charakter o poskytnutie úveru vo výške 360 EUR s tým, že takýto úver chcela splácať formou 42 mesačných splátok a mesačná splátka mala byť vo výške 19,29 EUR. V takejto žiadosti

žalobkyňa uviedla, že celkovú čiastku, ktorú ako dlžník zaplatí predstavuje suma vo výške 810,18 EUR, predpokladaná RPMN za úver mala byť 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 % a priemerná RPMN za úver 45,60 %. Zároveň pokiaľ ide o poskytnutú čiastku revolvingu tak žalobkyňa požiadala o sumu vo výške 189,81 EUR, pričom celková čiastka revolvingu, ktorú mal dlžník zaplatiť bola vo výške 462,96 EUR. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu bola 76,21 %. Účelom čerpania takéhoto úveru bol nákup paliva. Následne žalovaný v bode 6 takejto zmluvy označenom ako „ údaje o schválenom revolvingovom úvere“ schválil dňa 27.8.2012 takúto žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a to takým spôsobom, že poskytne úver žalobcovi vo výške 360 EUR so splatnosťou 42 mesiacov, pričom mesačná splátka bude vo výške 19,29 EUR. Celkovú čiastku, ktorú mal žalobca zaplatiť žalovanému bola určená vo výške 810,18 EUR a RPMN žalovaný určil vo výške 69,79 % s tým, že ročná úroková sadzba úveru mala byť podľa žalovaného vo výške 70,02 % ročne a priemerná RPMN za úver mala byť vo výške 45,60 %. Okrem toho žalovaný súhlasil s poskytnutím revolvingového úveru vo výške 189,81 EUR, pričom celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť bola vo výške 462,96 EUR. Predpokladaná RPMN za poskytnutie revolvingu bola určená žalovaným vo výške 70,02 % a ročnú úrokovú sadzbu, ktorú požadoval žalovaný za revolving bola vo výške 76,21 %. Zároveň žalovaný v tejto časti zmluvy uviedol, že ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bude 8,75 %. V článku 7 takejto zmluvy okrem iného dlžník zobral výslovne na vedomie a súhlasil, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna a že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. V prípade, že dlžník nebude súhlasiť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru je oprávnený od zmluvy odstúpiť prípadne túto zmluvu s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tejto zmluvy. Žalobca sa okrem iného zaviazal zaplatiť žalovanému odplatu vo výške 51,74 EUR za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. odplatu vo výške 26,88 EUR za službu spočívajúcu v možnosti odklade splátok revolvingu. Súčasťou takejto zmluvy o revolvingovom úvere boli aj zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. Podľa článku 14.1 takýchto zmluvných dojednaní v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti vznikla dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania /t. j. 14,6% ročne/. V prípade ak z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžník tak ten bol

6Csr/2/2016

povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania /t. j. 23,725 % ročne/. Z rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 27.8.2012 a to z čl. 2 vyplýva, že uzavretie takejto zmluvy nie je podmienkou uzavretia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi stranami sporu. V tejto zmluve je tiež uvedené, že žalobca nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. Žalovaný pred uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy mal tiež poučiť žalobcu ako dlžníka o dôsledkoch uzavretia takejto zmluvy, s tým, že jej dôsledkom je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Zároveň v článku 5 takejto rozhodcovskej zmluvy sa strany sporu dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce a súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov -Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration Curt, s.r.o. IČO: 44 134 181 so sídlom Krížna 56, Bratislava, Victoria Rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria Legal Arbiter, s.r.o., IČO: 44826460, so sídlom Zvolenská cesta 37, Banská Bystrica. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený prejednávať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Zároveň v článku 7 takejto rozhodcovskej zmluvy sa strany sporu dohodli, že žalobca ako dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27.8.2012 vyplýva, že žalovaný schválil žalobcovi úver vo výške 360 EUR, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 19,29 EUR, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený k 28.9.2012 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol určený k 28.2.2016. Dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania bol určený k 28.

dňu s tým, že celková výška úveru bola dojednaná 360 EUR a RPMN úveru bola určená 69,79 %. Priemerná hodnota RPMN bola určená vo výške 45,60 %. Celkovú čiastku, ktorú mal žalobca ako dlžník zaplatiť žalovanému bola vo výške 810,18 EUR a ročná úroková sadzba bola vo výške 70,02 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania bola stanovená vo výške 8,75 % ročne. Z karty klienta tiež vyplýva, že žalobca v období od 28.9.2012 do 28.5.2015 uhradil 563,52 EUR.

5. Žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd dňa 21.10.2015 a domáhal sa proti žalobcovi zaplata peňažnej sumy vo výške 709,62 EUR spolu s prísl. a zmluvnou pokutou z titulu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.8.2012. Oznámenie o začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania a výzva na podanie žalobnej odpovede bola žalobkyňi doručená dňa 5.1.2016. Po doručení žaloby žalobkyňa vykonala čiastočné úhrady
6Csr/2/2016

v celkovej sume 40 EUR. Rozhodcovský súd v Žiline vydal dňa 9.2.2016 rozhodcovský rozsudok, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť v prospech žalovaného sumu 669,62 EUR spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065% denne ako aj spolu s úrokom z omeškania 0,425 % ročne a to až do výšky, kedy zmluvná pokuta a úrok z omeškania dosiahnu celkovú čiastku vo výške 360 EUR, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto čiastky bude žalobca povinný platiť len úrok z omeškania vo výške 80,05 % ročne zo sumy 669,62 EUR do zaplataenia. Rozhodcovský súd žalobu v časti sumy vo výške 40 EUR zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 31,80 EUR, trovy právneho zastúpenia 143,62 EUR a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky 71,81 EUR. Z odôvodnenia tohto rozhodcovského rozsudku okrem iného vyplýva, že rozhodcovský súd považoval uzavretú rozhodcovskú zmluvu za platnú nakoľko bola dojednaná v súlade so zákonným ustanovením a preto má právomoc vo veci rozhodnúť. Ďalej uviedol, že medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľský právny vzťah a úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré upravuje § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež dospel k názoru, že žiadne ustanovenie zmluvy prípadne všeobecné zmluvné podmienky neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o výšku dohodnutej odplaty tak rozhodcovský súd dospel k názoru, že tá je v súlade s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ako aj právnym poriadku. Rozhodcovský súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o sankcie za omeškane a to úroky z omeškania ako aj zmluvnú pokutu tak rozhodcovský súd výšku takýchto sankcií limitoval v súlade s § 3a ods. 3 nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a to do výšky 360 EUR, pričom po dosiahnutí takejto sumy bude mať žalovaný nárok len na úroky z omeškania. Podľa názoru rozhodcovského súdu bola zmluva platne uzavretá a finančné prostriedky boli žalobcovi poskytnuté. Z doručky vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 24.2.2016. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola doručená súdu dňa 19.5.2016.

6. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

7. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

6Csr/2/2016

8. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku

účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

9. Podľa § 41 ods. 1, 2 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu.²⁷⁾

10. Podľa § 45 ods. 1, 3 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa,¹⁷⁾ a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

6Csr/2/2016

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

11. Podľa § 46 ods. 1, 2 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku

podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

12. Podľa § 73 ods. 1, 2, 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného k dátumu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

6Csr/2/2016

15. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného k dátumu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného k dátumu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

20. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

21. Podľa § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenaajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6Csr/2/2016

23. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že medzi stranami sporu vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah nakoľko žalovaný ako právnická osoba, ktorá poskytuje úvery poskytol žalobcovi - fyzickej osobe, ktorá nevykonáva podnikateľskú činnosť finančné prostriedky z titulu úverovej zmluvy s tým, že takáto zmluva mala formulárový charakter a jej obsah bol vopred pripravený žalovaným, pričom žalobca nemohol ovplyvniť obsah takejto zmluvy. Zároveň v konaní nebolo preukázané ani tvrdené, že by finančné prostriedky žalovaný poskytoval žalobcovi na výkon povolania alebo podnikateľskú činnosť, a preto z uvedených dôvodov tak podľa názoru súdu má žalobca postavenie spotrebiteľa. Pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere, tak súd po jej preskúmaní zistil, že úroková sadzba vo výške 70,02 % odporuje dobrým mravom. Je absolútne v neprospech spotrebiteľa a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán dohoda o výške odplaty, ktorá mnohonásobne prevyšuje úroky obvykle požadované v bankách pri obdobnom type úveru. Navyše za rozporné s dobrými mravmi je aj ustanovenie bodu 8.1. zmluvy, podľa ktorého má dlžník zaplatiť odplatu vo výške 78,62 € bez toho, aby ponúkanú službu odkladu splátok vôbec využil; bez ohľadu na to je takáto výška odplaty neprimerane vysoká. Zmluvu v časti úrokov a odplaty za službu odkladu splátok súd považuje za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a žalobca je preto vrátiť len sumu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 360 EUR. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že zákonom predpísané náležitosti zmluvy o úvere aj o revolvingovom úvere musia byť priamo obsahom zmluvy a nie iba vyvodzované z ďalších k zmluve pridružených dokumentov, pričom v zmluve musia byť uvedené jasne, zrozumiteľne a jednoznačne tak, aby nebola žiadna pochybnosť o tom, o ktorú obsahovú náležitosť zmluvy o úvere ide. Predložená zmluva o revolvingovom úvere tak takéto atribúty nespĺňa, najmä čo sa týka ustanovení zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute a úrokoch z omeškania. Takáto vada pri uzatváraní zmluvy

o revolvingovom úvere nemôže byť zhojená ani vyhlásením žalobcu a žalovaného v článku 7, že žalovaný je oprávnený jednostranne meniť podmienky, ktoré uviedol vo svojej žiadosti žalobca nakoľko ustanovenia § 43a, § 43c a § 44

6Csr/2/2016

Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter a preto si strany sporu nemôžu mechanizmus uzatvárania zmlúv dojednať odlišne. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri vydaní rozhodcovského rozsudku boli bez najmenších pochybností porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

27. Žalobu v časti určenia neplatnosti zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.12.2012 súd zamietol, keď zistil, že táto zmluva absolútne nesúvisí s predmetným rozhodcovským rozsudkom, navyše o jej neplatnosti už rozhodoval Okresný súd Levice rozsudkom č.k. 14Csr/1/2016-85 zo dňa 2.11.2016, právoplatným dňa 15.5.2017.

28. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, aby bol nariadený odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku, súd uvedenému nevyhovel, pretože zo zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní č. 335/2014 Z. z., ktoré je potrebné aplikovať v čase rozhodovania súdu, už nevyplýva možnosť nariadenia odkladu rozhodcovského rozsudku, čoho následkom je aj skutočnosť, že podľa § 46 ods. 3 takéhoto právneho predpisu spotrebiteľovi je umožnené podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku s tým, že v prípade ak je podaná takáto žaloba, tak takýto rozsudok nenadobudne právoplatnosť, pokiaľ súd právoplatne nerozhodne o takejto žalobe, pričom rozhodcovský rozsudok je vykonateľný až potom, ako nadobudne právoplatnosť a uplynie lehota na plnenie /§ 41 zákona č. 335/2014 Z. z./ . Podaním takejto žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku tak došlo zo zákona k odkladu vykonateľnosti takéhoto rozhodcovského rozhodnutia.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď obe sporové strany mali úspech v časti 50 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom Okresného súdu Levice ku Krajskému súdu v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd

6Csr/2/2016

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.